

HOLNAP ELINDULOK ÉRTED

*A mélymedrű távolságban
eltemette valaki a holdfényt,
hirtelen kiürült a kert is,
nem tudok nekidőlni a fának,
elnémultak az égi madarak,
csak a felhők lélegeznek felettem.
A virágajkak becsukódtak,
s a rám tekeredő félelemben
egyedül mormolom imámat.*

*Holnap megkeresem elveszett
lábnyomodat, feltárom a
fekete sziklával fedett üreget.
Nem hagyhatlak örökre a
göröngyök között, – kiszabadítalak
a barlang-mélyből csorgó hideg
ölebből; csak adj egy jelet!
S a meghosszabbodott árnyakon túl
legördítem csöndendről a követ.*

AZ ÁTVÁLTOZÁS METAFILOZÓFIÁJA

*A tárt ablakok mögött új ablak
nyílik, s mintha megsimogatná
arcod a belső igazság tündérkeze.
Ott állsz, hol az utópiák üvegfa
megpattan, s belezuhan a születés
és visszatérés globális forgószelébe.*

*Ahogy szellemed kilép a búra alól,
földarcodról leszárad az ördögélmény,
elsimulnak a ráncok, fölállsz, s magadhoz
szorítod viharból virággá szelídült
örökséged. Most már fényarcú vagy,
kiveszett belőled Jób minden szenvedése.
Te vagy a szabadcsapat vezetője a néma
fák seregében, te vagy a tenger ura,
te vagy az eltévedt bárányok pásztora.*

*Jöttél hegyeken át szökellve, egyre közelebb
merészkedtél az éj sűrűjébe. Jöttél, hogy
színeváltozásodban megtörténjék
a gyökerek visszateremtése.*